

Prasība, kas celta 2013. gada 4. aprīlī — Murnauer Markenvertrieb/ITSB — Healing Herbs (“NOTFALL”)

(Lieta T-188/13)

(2013/C 156/90)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Trebun, Vācija) (pārstāvji — F. Traub un H. Daniel, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Healing Herbs Ltd (Walkerstone, Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 4. februāra lēmumu lietā R 132/2012-4;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: vārdiska preču zīme “NOTFALL” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 5. un 30. klasē — Kopienas preču zīme Nr. 9 089 681

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Healing Herbs Ltd

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu un 2. punktu

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

— Regulas Nr. 207/2009 83. panta pārkāpums saistībā ar vispārējo vienlīdzīgas attieksmes principu;

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2013. gada 2. aprīlī — Gemeente Leidschendam-Voorburg/Komisija

(Lieta T-190/13)

(2013/C 156/91)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gemeente Leidschendam-Voorburg (Leidschendam-Voorburg, Nīderlande) (pārstāvji — A. de Groot un J. J. M. Sluijs, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir vēsta pret Komisijas 2013. gada 23. janvāra Lēmumu C(2013) 87 par valsts atbalstu SA.24123 (2012/C) (ex. 2011/NN), ko sniegusi Nīderlande — iespējama zemes pārdošana zem tirgus cenas, ko veikusi Leidschendam-Voorburg pašvaldība.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērotas būtiskas formas prasības un/vai neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu

— Pirmkārt, Komisija esot ļāvusi pāriet nesamērīgi ilgam laikam, līdz tā sākusī procedūru saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, tādējādi lietas dalībnieki esot varējuši paļauties uz to, ka apstrīdētā aizliegtā vienošanās nav pretrunā LESD 107. panta 1. punktam.

— Otrkārt, Komisija esot neatbilstoši un nepilnīgi izvērtējusi lietas apstākļus.

— Treškārt, Komisija esot neatbilstoši konstatējusi lietas apstākļus attiecībā uz finansējumu no valsts līdzekļiem.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot neatbilstoši piemērots LESD 107. panta 1. punkts.

— Pirmkārt, pašvaldība esot izturējusies tā, it kā attiecīgajā situācijā būtu izturējies privāts uzņēmums.

— Otrkārt, *Schouten & De Jong Projectontwikkeling BV* kopā ar *Bouwfonds Ontwikkeling BV* neesot sniegtas nekādas priekšrocības, ko tie nebūtu saņēmuši arī parastos tirgus apstākļos.

3) Ar trešo pamatu par LESD 107. panta 3. punktu tiek apgalvots, ka tad, ja tiktu konstatēts, ka pašvaldība ir piešķirusi atbalstu, šis atbalsts atbilstu LESD 107. panta 3. punktam.

Prasība, kas celta 2013. gada 2. aprīlī — *Bouwfonds Ontwikkeling en Schouten & De Jong Projectontwikkeling*/Komisija

(Lieta T-193/13)

(2013/C 156/92)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Bouwfonds Ontwikkeling BV* (*Hoevelaken*, Nīderlande) un *Schouten & De Jong Projectontwikkeling BV* (*Leidschendam*, Nīderlande) (pārstāvji — *E. Pijnacker Hordijk* un *X. Reintjes*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir vērsta pret Komisijas 2013. gada 23. janvāra Lēmumu C(2013) 87 par valsts atbalstu SA.24123 (2012/C) (ex. 2011/NN), ko sniegusi Nīderlande — iespējama zemes pārdošana zem tirgus cenas, ko veikusi *Leidschendam-Voorburg* pašvaldība.

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, īstenodama savas pilnvaras, Komisija neesot izpildījusi pamatprasību par saprātīga termiņa ievērošanu un tādējādi esot pārkāpusi tiesiskās noteiktības principu, tiesības uz aizstāvību un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu.

Komisija, no apstrīdēto pasākumu uzzināšanas brīža līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai ļaudama pāriet aptuveni 38 mēnešiem, esot nosodāmi gausi virzījusi procedūru un tādējādi neesot izpildījusi pamatprasību par saprātīga termiņa ievērošanu. Tā kā izmeklēšanas laikposms bija ārkārtīgi ilgs, prasītājiem esot bijis grūtāk atspēkot Komisijas argumentus, tādējādi Komisija ar savu rīcību esot pārkāpusi arī tiesības uz aizstāvību.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, konstatējot un izvērtējot atbilstošos lietas apstākļus, esot pieļautas būtiskas neatbilstības un/vai neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un/vai, neatbilstoši piemērojot privātā ieguldītāja principu, esot pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts.

Prasītāji kopumā neesot guvuši nekādas finanšu priekšrocības, un nepavisam ne finanšu priekšrocības, kuras varētu uzskatīt par prettiesisku valsts atbalstu.

Komisija esot nepareizi aprēķinājusi varbūtējās priekšrocības apmēru, tostarp norunātos cenas samazinājumus 100 % apjomā attiecinājusi uz pašvaldību, lai gan šī cena esot noteikta publiskajai un privātajai partnerībai, kurā pašvaldība esot uzņēmusies 50 % riska. Komisija turklāt bez pamatojuma esot atstājusi bez ievērošanas agrāk šajā partnerībā norunātos cenu samazinājumus.

Tāpat apstrīdētajā lēmumā Komisija esot neatbilstoši piemērojusi privātā ieguldītāja principu, vērtējuma pašvaldības rīcību kā juridiski neizpildāmu un turklāt finansiāli ārkārtīgi neizdevīgu fiktīva privātā ieguldītāja hipotētisko rīcību.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot neatbilstoši piemērots LESD 107. panta 3. punkts.

Ja tiktu konstatēts, ka valsts atbalsts pastāv, šis atbalsts katrā ziņā būtu pilnībā saderīgs ar iekšējo tirgu. Komisija esot kļūdaini paudusi viedokli, ka pašvaldība nevarot norādīt, ka apstrīdētie pasākumi atbilstu Kopienas interesēm. Tādā veidā Komisija apstrīdētos 2009./2010. gada pasākumus esot kļūdaini vērtējusi, ņemdama vērā (izdevīgākus) tirgus apstākļus, kādi bija 2004. gadā.

Tādējādi Komisija neesot atzinusi, ka apstrīdētie pasākumi būtu bijuši nepieciešami, piemēroti un samērīgi, lai atkal atdzīvīnātu panīkušo *Leidschendam* pilsētas centru; šis mērķis esot skaidri izklāstīts LES 3. pantā un LESD 174. pantā, un tas atbilstot ES atzītajam ekonomiskās un sociālās kohēzijas mērķim. Nevarot būt ne runas par nepamatotu konkurences izkropļošanu.